

การพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Development of Administrative Factors Affecting the Effectiveness of Sports for Excellence, Northern College

นิตินัย สงวนศรี¹Nitinai Sangsuan Sri¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นที่มีความสำคัญในบริบทของการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางกีฬาในระดับอุดมศึกษา การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน แต่ยังส่งผลต่อการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาในการพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเอง การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะวิเคราะห์และระบุปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการบริหารกีฬาในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น รวมถึงการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารที่มีคุณภาพต่อความสำเร็จในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการบริหารที่สามารถนำไปใช้ในองค์กรการศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านทักษะความสามารถและภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลสูงสุดต่อผลการดำเนินงานด้านกีฬา ส่วนปัจจัยด้านระบบการบริหารมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลและงบประมาณให้มีความชัดเจนมากขึ้น ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของกีฬาในระดับสูง ($R = 0.864$) และสามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 74.60 ($R^2 = 0.746$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การบริหารแบบมีส่วนร่วม; ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง; หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะสหเวช วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, E-Mail: puyinum@gmail.com
Lecturer, Faculty of Allied Health Sciences, Northern College

Abstract

The purpose of this research is to study the development of management factors that affect the effectiveness of sports for excellence at Northern College, which is important in the context of promoting and developing sports potential at the higher education level. Effective management helps increase the effectiveness of training and competition, but also affects the creation of an appropriate environment for athletes to develop their skills and abilities. This study focuses on analyzing and identifying various factors that impact sports management at Northern College, as well as assessing the impact of quality management on success in sports for excellence. This will lead to the development of management guidelines that can be effectively applied in educational organizations in the future. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table at a 95% confidence level, resulting in a sample size of 44 people. The research instrument used was a questionnaire, which was a checklist and a 5-point Likert scale. Quantitative data was analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, and Pearson's correlation coefficient (r_{xy}) test. The research findings indicate that the overall development of management factors affecting the effectiveness of elite sports is at a high level. Management skills and leadership factors have the greatest influence on sports performance, while management system factors have the lowest average. This reflects the need to clarify data and budget management systems. Hypothesis testing revealed that all four management factors are highly positively correlated with sports effectiveness ($R = 0.864$) and can collectively predict 74.60% ($R^2 = 0.746$) with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Participatory Management; High-Performance Organization; Bachelor of Science Curriculum

บทนำ

การพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นที่มีความสำคัญในบริบทของการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางกีฬาในระดับอุดมศึกษา การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน แต่ยังคงส่งผลต่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับนักกีฬาในการพัฒนาทักษะและความสามารถของตนเอง การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะวิเคราะห์และระบุปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการบริหารกีฬาในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น รวมถึงการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริหารที่มีคุณภาพต่อความสำเร็จในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งจะ

นำไปสู่การพัฒนาแนวทางการบริหารกีฬาที่สามารถนำไปใช้ในองค์กรการศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ. การวิจัยนี้จะช่วยให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกีฬาและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในด้านการแข่งขัน, และสามารถนำเสนอแนวทางที่ชัดเจนในการปรับปรุงระบบการสนับสนุนสำหรับนักกีฬาในอนาคต.

ผลการวิจัยนี้คาดว่าจะให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้ดูแลกีฬา อำนาจความสะดวกในการใช้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพซึ่งไม่เพียง แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของนักกีฬาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมโดยรวมของนักเรียนในกิจกรรมกีฬาด้วยการพัฒนากลยุทธ์เหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมกีฬาในวิทยาลัยที่สนับสนุนความมุ่งมั่นและแรงจูงใจของนักศึกษาให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสุขภาพและความสามารถทางกาย. การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางกายภาพและจิตใจอย่างยั่งยืนในระดับอุดมศึกษา. การสร้างแนวทางในการพัฒนากิจกรรมกีฬาและการสนับสนุนจากคณะครูผู้สอนจะช่วยให้เกิดระบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักกีฬาในทุกด้าน ทั้งในด้านทักษะ เทคนิค และจิตใจ. การสร้างระบบที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักกีฬาได้พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ จะต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมและการแข่งขันที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยกระตุ้นแรงจูงใจและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ของนักกีฬาในทุกระดับ. การสร้างความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพระหว่างนักกีฬา โค้ช และผู้บริหาร จะทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักกีฬาทุกคนได้อย่างเหมาะสม. การพัฒนานี้จะช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์รูปแบบการบริหารที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับบริบทของนักกีฬาในวิทยาลัย นอร์ทเทิร์น โดยมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงกระบวนการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ. การพัฒนานี้จะส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในด้านกีฬาและการศึกษาที่สามารถสร้างนักกีฬาที่มีคุณภาพพร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการแข่งขันในระดับสูงขึ้นไป.

หลักสำคัญของการสร้างความสำเร็จอย่างยั่งยืนให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา คือการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาองค์กร ซึ่ง Harris, A. (2003) ได้กล่าวว่าการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ร่วมกันสร้างความหมายของสิ่งที่เรียนรู้ตลอดจนองค์ความรู้ร่วมกัน ที่มีความสามารถในการประสานการรับรู้ ค่านิยม ความเชื่อ ข้อมูลและสมมติฐานของบุคลากรภายในองค์กรผ่านการสื่อสารที่ต่อเนื่องส่งผลถึงผลสำเร็จขององค์กร นอกจากนี้ Peters, Thomas J., & R.H. Waterman. (1982) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อองค์กรสมรรถนะสูง คือ บทบาทของวัฒนธรรมองค์กรถือว่าเป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬา การเชื่อมโยงกลยุทธ์เข้ากับองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในองค์กร การมีโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม รูปแบบภาวะผู้นำทักษะกีฬาและการปฏิบัติงานกีฬาของบุคลากรในองค์กรและ Holbeche, L. (2005) ได้

กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬา คือการนำองค์การที่เข้มแข็งที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬา ที่ประสบผลสำเร็จและ มีวัฒนธรรมองค์การที่เป็นแรงส่งให้องค์การเหนือกว่าองค์การอื่น

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์นตั้งอยู่ในจังหวัดตาก ซึ่งเป็นพื้นที่ชายขอบของประเทศไทย มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ติดกับชายแดนประเทศเมียนมา และเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม และภาษาอย่างเด่นชัด โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ไทย มอญ กะเหรี่ยง ลีซอ และปะโอ ซึ่งมีความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ส่งผลให้เกิดความท้าทายด้านการสื่อสารทางการศึกษาและการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาในสถานศึกษา ในด้านการพัฒนาส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการศึกษา จังหวัดตากได้รับการระบุในรายงานผลการประเมินความก้าวหน้าการพัฒนาคนของประเทศไทย (Human Achievement Index: HAI) โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช., 2560) ว่า จังหวัดตากมีระดับความก้าวหน้าด้านการศึกษาอยู่ในลำดับที่ 59 จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดทางการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและกีฬา โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ ความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสารในกระบวนการเรียนการสอน การบริหารงาน และการพัฒนากิจกรรมทางการกีฬาในระดับอุดมศึกษา (Human Achievement Index : HAI) ปี 2560 ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) นั้น พบว่า ดัชนีความก้าวหน้าของนครระดับภาคเหนือตอนบนให้มีศักยภาพ ความก้าวหน้าด้านการศึกษาและกีฬาเพิ่มสูงขึ้น โดยเมื่อพิจารณาปี 2560 ค่าดัชนีย่อย HAI ทั้ง 8 ด้านที่ ประกอบด้วย 1) ด้านชีวิตการงาน 2) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม 3) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน 4) ด้านสุขภาพ 5) ด้านการศึกษา 6) ด้านรายได้ 7) ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ 8) ด้านการมีส่วนร่วม นั้นพบว่า มีดัชนีย่อย HAI ที่ดี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ส่วนดัชนีย่อย HAI ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่แย่ลง ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านชีวิตการทำงาน ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร ด้านการศึกษาและด้านรายได้ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017) แต่การศึกษาดังกล่าว ยังเป็นบริบทขององค์การทั่วไปยังไม่ใช่บริบทของสถานศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ดังนั้นหากมีการศึกษาถึงการบริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในบริบทของหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น นำผลที่ได้ไปใช้ในการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศว่าควรจะเริ่มต้นพัฒนาในด้านใด เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวางแผนการในการบริหารจัดการภายในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ให้เป็นองค์การสมรรถนะสูง อันจะส่งผลเกื้อหนุนให้สถานศึกษาและกีฬา พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้อย่างยั่งยืน

สภาพปัญหาที่กล่าวมานั้น จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูงในด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ทำให้ชุมชน นักศึกษา และองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรงที่ต้องสนองตามนโยบาย ซึ่งการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาก็จะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ย่อมต้องขึ้นอยู่กับสมรรถนะของสถานศึกษาเอง ดังนั้นการพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์นให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงด้านกีฬา (High-performing sports organizations) จึงเป็นการสร้างประเทศให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
3. เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์และสร้างสมการพยากรณ์การบริหารสู่ความเป็นเลิศทางการ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ สวอนสเบิร์ก (Swansburg, 1996) โดยแบ่งออกเป็น จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (Strategy) ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร (Style) และปัจจัย ด้านค่านิยมร่วม (Shared values) คณะผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ เซอร์เมอร์ฮอร์น ฮันท์ และออสเบิร์น (Schermerhorn, Hunt and Osborn, 2003) คณะกรรมการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา (The Higher Learning Commission, 2010) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557) ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การให้ความสำคัญแก่บุคลากร 6) การบริหารกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารคณะสหเวชศาสตร์และอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น จำนวน 50 คน (Faculty of Allied Health Sciences, Northern College, 2021) โดยมีวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่ม

ตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 44 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ให้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ (Kajornatthapol et al., 2020)

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกเพียงคำตอบเดียว โดยเป็นแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Check List) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ตามแนวคิดของของสวอนส์เบิร์ก (Swansburg) ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นองค์กรสมรรถนะสูงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) 5 ระดับ คือการบริหารแบบมีส่วนร่วม/ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง อยู่ในระดับมากที่สุด ระดับคะแนน 5 จนไปถึงการบริหารแบบมีส่วนร่วม/ความเป็นองค์กรสมรรถนะต่ำสุด อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.93 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นและนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) สถิติพื้นฐานการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปรโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับกำหนดการวัดเป็นการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน คณะผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของปัจจัยด้านการบริหารอยู่ในระดับมาก โดย ปัจจัยด้านทักษะความสามารถและภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของบุคลากรในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการก็หาอย่างมืออาชีพ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร (Style) ที่เน้นภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมและการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร ส่วน ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) อยู่ในระดับมากเช่นกัน แสดงถึงการมีวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งและความสามัคคีในหมู่บุคลากร ขณะที่ ปัจจัยด้านระบบการบริหาร (System) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงระบบสารสนเทศ การจัดสรรงบประมาณ และกระบวนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของ ประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความสำเร็จในการแข่งขันและชื่อเสียงขององค์กร ซึ่งเป็นผลจากการสนับสนุนอย่างเป็นระบบจากผู้บริหารและคณาจารย์ การมีส่วนร่วมของบุคลากร และการกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรกีฬาในระดับอุดมศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพของกีฬาในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า $R = 0.864$ และ $R^2 = 0.746$ แสดงว่าปัจจัยการบริหารทั้งสี่สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพทางกีฬาได้ถึงร้อยละ 74.60 ซึ่งเป็นระดับที่สูงมาก ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณชี้ว่าการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม และค่านิยมร่วมในองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการยกระดับประสิทธิภาพทางกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์และสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารสู่ความเป็นเลิศทางกีฬา กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารและอาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัจจัยด้านทักษะความสามารถและภาวะผู้นำของผู้บริหาร ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของบุคลากรในการบริหารจัดการก็หาอย่างมืออาชีพ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร (Style) และค่านิยมร่วม (Shared Values) ที่มีผลต่อการสร้างความสามัคคีและแรงจูงใจในองค์กร ส่วน ปัจจัยด้านระบบการบริหาร (System) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบสารสนเทศ การวางแผน และการจัดการงบประมาณให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณาในส่วนของ ประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อ

ความเป็นเลิศ พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการแข่งขันและการพัฒนานักกีฬา ซึ่งเป็นผลจากการสนับสนุนของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของบุคลากร และการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ กลยุทธ์ ระบบ รูปแบบ และ ค่านิยมร่วม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของกีฬาในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า $R = 0.864$ และ $R^2 = 0.746$ แสดงว่าปัจจัยการบริหารทั้งสี่สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลทางกีฬาได้ถึงร้อยละ 74.60

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพด้านการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการบริหารที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยด้านทักษะความสามารถ ซึ่งอยู่ในระดับมาก นี่สะท้อนถึงความมุ่งมั่นและความสามารถของบุคลากรในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นที่มีทักษะ ความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านกีฬา วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรสามารถนำทักษะและความสามารถที่แต่ละคนถนัดมาใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ สร้างผลลัพธ์ที่มีประสิทธิผลและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด การวิจัยที่ดำเนินการโดยอัส Asa Saenphakdee (2015) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ประสบความสำเร็จในด้านประสิทธิผลของบุคลากรนั้นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ความเพียงพอของจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา บุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬา รวมถึงความมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการทำงาน นอกจากนี้ มนุษยสัมพันธ์ที่ดีของบุคลากรและการเข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาก็เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ในส่วนของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละชนิดนั้น ควรมีความรู้และความสามารถที่ตรงตามชนิดกีฬา พร้อมทั้งความเป็นมืออาชีพที่สูง ผู้จัดการทีมกีฬาและอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรับผิดชอบในการดูแลเอาใจใส่ ติดตาม และช่วยเหลือให้นักกีฬาอย่างใกล้ชิด โดยต้องมีจำนวนของนักกีฬาที่พร้อมจะแสดงความสามารถอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ Akkharakit Phatthanasampan (2022) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพตามแนวคิด 7s ของ McKinsey ในกรณีศึกษาของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าบริษัทดังกล่าวให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะในการบริหารพนักงานเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะที่ปัจจัยทางการบริหารที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยด้านระบบ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดความชัดเจนในระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ และระบบการจัดซื้อ หากองค์กรไม่มีระบบงานที่ชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อการทำงานในหลายส่วน การศึกษาโดย Sarawut Areerat (2018) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศในชมรมกีฬาทางน้ำ เช่น การพัฒนาเว็บไซต์ การจัดทำข้อมูลนักกีฬา และการจัดทำสถิติที่เกี่ยวข้องกับกีฬาทางน้ำอย่างสม่ำเสมอ ในด้านบุคลากรควรมีการบูรณาการสร้างเครือข่ายความ

ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกีฬาเพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สุดท้าย การศึกษาของ Sukanjana Srikheowpong and Aswin Chantharasasom (2021) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน พบว่าจำเป็นต้องมีระบบและกลไกการจัดสวัสดิการอย่างเป็นระบบ รวมถึงการบริหารงบประมาณที่ชัดเจนและครอบคลุมปฏิทินการแข่งขันกีฬา เพื่อให้การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเลิศทางการกีฬาในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นได้ชี้ให้เห็นถึงหลายด้านที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความอยู่รอดขององค์กร (Survival) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับที่น่าพอใจนี้อาจเกิดจากการที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้ความสำคัญอย่างมากต่อกิจกรรมกีฬาและการพัฒนานักกีฬา โดยมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนว่า “สถาบันการศึกษาคุณภาพด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการสร้างมาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพสูงสำหรับนักเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา การสนับสนุนจากบุคลากรและนักศึกษาในสถาบันนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีผลงานที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย Asa Saenphakdee (2015) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและความมั่นคง บุคลากรในสถาบันมีความสามัคคีและร่วมมือกันในการทำงาน ส่งผลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง และมีความสนใจจากนักศึกษาและบุคลากร นอกจากนี้ การสนับสนุนจากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นยังส่งผลให้นักกีฬาได้รับรางวัลและการยกย่องจากสถาบัน ซึ่งสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันและกระตุ้นความสนใจในกีฬาของนักศึกษาและบุคลากรมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดความผูกพันและความภูมิใจในสถาบัน อย่างไรก็ตาม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความพึงพอใจในความสามารถในการดำเนินงานด้านการบริหารกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งอาจส่งผลให้บุคลากรมีความพึงพอใจและความสุขในการทำงานลดน้อยลง โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในสถาบันอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ส่งผลให้การทำงานในด้านต่าง ๆ ขาดความต่อเนื่องและไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การวางแผนการดำเนินงาน การสรรหานักกีฬา การพัฒนานักกีฬา รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบัน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรและสร้างบรรยากาศการทำงานที่มีความสุขและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาปัจจัยการบริหารกับประสิทธิผลเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า 1) ปัจจัยด้านกลยุทธ์ (Strategy) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับสูง ($r = 0.864$) และมีอิทธิพลร่วมต่อประสิทธิผลทางกีฬาในสัดส่วนร้อยละ 74.60 ($R^2 = 0.746$) แสดงให้เห็นว่าการกำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางการบริหารที่ชัดเจนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนากีฬาในสถาบัน เนื่องจากกลยุทธ์ที่เหมาะสมช่วยให้การบริหารงานสอดคล้องกับเป้าหมายองค์กรและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ McKinsey 7S Model และผลการศึกษาของ Nanthawat Phonlertkochkorn et al. (2022) ที่ระบุว่า การกำหนด

ยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับโครงสร้างองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรการเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืน 2) ปัจจัยด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ระบบการบริหารมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับประสิทธิผลของกีฬา โดยเฉพาะด้านการวางแผน การติดตาม และการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบงานที่เป็นรูปธรรมและทันสมัย เช่น ระบบสารสนเทศและการจัดการข้อมูลนักกีฬา ซึ่งมีผลต่อความคล่องตัวของการดำเนินงานและการตัดสินใจในองค์กรกีฬา สอดคล้องกับงานของ Sukanjana Srikhiaopong และ Aswin Chantharasom (2021) ที่เน้นการจัดทำระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนากีฬาในระดับจังหวัด และงานของ Pundaree Fongphae (2016) ที่ชี้ว่าระบบการบริหารที่ดีคือหัวใจขององค์กรสมรรถนะสูง 3) ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร (Style) ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมและการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร มีผลโดยตรงต่อความเป็นเลิศทางการกีฬาในวิทยาลัย ผลลัพธ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจ การมีส่วนร่วม และเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็น จะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการทำงานที่สร้างสรรค์และเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harris (2003) ที่กล่าวว่าภาวะผู้นำแบบกระจายอำนาจ (Distributed Leadership) เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาองค์กรสมรรถนะสูง และสอดคล้องกับงานของ Holbeche (2005) ที่เน้นการสร้างองค์กรที่มีพลวัตและความมั่นคงผ่านภาวะผู้นำที่เข้มแข็ง 4) ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลทางการกีฬา โดยสะท้อนผ่านวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมที่บุคลากรยึดถือร่วมกันผลการวิจัยชี้ว่าการปลูกฝังค่านิยมร่วม เช่น ความสามัคคี ความรับผิดชอบ และความมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จของทีม เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรกีฬาในระดับอุดมศึกษาให้มีความยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ Peters และ Waterman (1982) ที่ระบุว่า วัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมร่วมคือแก่นสำคัญขององค์กรสมรรถนะสูง และยังสนับสนุนผลการศึกษาของ Saenphakdee (2015) ที่กล่าวถึงบทบาทของค่านิยมองค์กรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลงานกีฬาดีเด่น ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = 0.864 และค่าการพยากรณ์รวม (R^2) = 0.746 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าปัจจัยการบริหารทั้ง 4 ด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลทางการกีฬาในวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นได้ถึงร้อยละ 74.60 ซึ่งเป็นระดับที่สูงมาก แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกันระหว่างทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับแนวทางการพัฒนาองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผลลัพธ์นี้ตอกย้ำว่าการบริหารจัดการที่มีระบบ กลยุทธ์ที่ชัดเจน ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ และค่านิยมร่วมเป็นพื้นฐานสำคัญขององค์กรกีฬาสมัยใหม่ในระดับอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยนี้คือ เป็นแนวทางในการจัดการและพัฒนากิจการ บริหารจัดการองค์กรทางการกีฬาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยมุ่งเน้นให้เห็นถึง ความสำคัญของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จที่โดดเด่นขององค์กรในวงการกีฬา นอกจากนี้ การวิจัยยังมีเป้าหมายในการส่งเสริมการพัฒนากิจการการบริหารจัดการกีฬาในประเทศ เพื่อขับเคลื่อน อุตสาหกรรมกีฬาให้เติบโตและยั่งยืนในอนาคต การเสนอแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ เพื่อ สร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งและสนับสนุนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการสนับสนุน กระบวนการทำงานจะช่วยให้การจัดการกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าจาก การวิจัยนี้สามารถนำไปใช้โดยองค์กรกีฬาในการปรับปรุงกลยุทธ์การดำเนินงาน เพื่อให้สามารถบรรลุการ เติบโตอย่างยั่งยืนในภูมิทัศน์การแข่งขันของการจัดการกีฬา การพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลและทรัพยากรระหว่างองค์กรจะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับวงการกีฬาในระดับชาติ และเพิ่มโอกาสในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การสร้างวัฒนธรรมการปรับปรุงและนวัตกรรมอย่าง ต่อเนื่องภายในองค์กรกีฬาจะเพิ่มความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และ ตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของนักกีฬาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญในการ สร้างความสำเร็จในระยะยาวขององค์กรกีฬาในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการและพัฒนากิจการการบริหารจัดการองค์กรทางการกีฬา ซึ่งจะท าให้เห็นว่า การบริหารจัดการองค์กรที่ดีจะส่งผลความสำเร็จที่เป็นเลิศ ขององค์กร และจะเป็นประโยชน์ในการ พัฒนากิจการการบริหารจัดการกีฬาในประเทศ พัฒนาไปสู่การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมทางการกีฬาของประเทศต่อไป

2. งานวิจัยนี้เสนอแนวทางที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ กีฬา โดยเน้นที่การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ และการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยสนับสนุน กระบวนการทำงาน

3.งานวิจัยนี้ให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าซึ่งองค์กรกีฬาสามารถนำไปใช้เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์การ ดำเนินงานและบรรลุการเติบโตอย่างยั่งยืนในภูมิทัศน์การแข่งขันของการจัดการกีฬา

เอกสารอ้างอิง

- Akkharakit, P. (2022). *Efficiency according to McKinsey's 7-S Framework: A case study of a private company located in the Wellgrow Industrial Estate, Bang Pakong District, Chachoengsao Province*. *Ramphaiphanni Research Journal*, 16(1), 5–14. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/RR/article/view/252934>
- Asa Saenphakdee. (2015). *The pattern of management factors affecting the effectiveness of sports for excellence in state higher education institutions* (Doctoral dissertation). Burapha University, Chonburi. Retrieved from <http://digital.lib.buu.ac.th/>
- Faculty of Allied Health Sciences, Northern College. (2021). *General information*. Retrieved June 25, 2022, from <https://ahs.northern.ac.th>
- Harris, A. (2003). *Teacher leadership as distributed leadership: Heresy, fantasy or possibility*. *School Leadership & Management*, 23(3), 313–334. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/1363243032000112815>
- Holbeche, L. (2005). *The high-performance organization: Creating dynamic stability and sustainable success*. Amsterdam: Elsevier. Retrieved from <https://www.elsevier.com/books/the-high-performance-organization/holbeche/978-0-7506-6620-4>
- Kajornatthapol, P., Chaiwattanaporn, S., Syers, S., Pakvipas, P., & Chongesiroj, S. (2020). *Development guidelines of transformational leadership of the school administrator of schools in the special economic zone: Chiang Rai*. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*, 6(6), 1–15. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsael/article/view/244747>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2017). *Thailand and sustainable development*. Retrieved November 15, 2022, from <http://sdgs.nesdc.go.th>

- Peters, T. J., & Waterman, R. H. (1982). *In search of excellence: Lessons from America's best run companies*. New York: Harper & Row. Retrieved from <https://archive.org/details/insearchofexcell00pete>
- Sarawut, A. (2018). *Guidelines for managing and promoting water sports for Burapha University students* (Master of Science thesis). Faculty of Sports Science, Burapha University, Chonburi. Retrieved from <http://digital.lib.buu.ac.th/>
- Schermerhorn, J. R., Hunt, J. G., & Osborn, R. N. (2003). *Organizational behavior* (9th ed.). New York: John Wiley & Sons, Inc. Retrieved from <https://www.wiley.com/en-us/Organizational+Behavior%2C+9th+Edition-p-9780471384120>
- .